

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Et illud, nusquam nisi in voluntate peccatum est. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

discutiatur, inuenitur esse verissima. Peccatum quippe illud cogitandum est, quod tantummodo peccatum est, non q̄ est etiam pœna peccati, scil. peccatum primū hominis, q̄ fuit peccatum & causa peccati, sed non pœna. Quamuis & illa quæ nō voluntaria peccata non immērito dicuntur, quia vel à nescientibus vel à coactis perpetrantur, non omni modo possunt sine voluntate committi: q̄niam & ille qui peccat ignorans, voluntate utique facit, quod cum faciendum non sit, putat esse faciendum: & ille qui concupiscente aduersus spiritum carne, non ea quæ vult facit, concupiscent qui dem nolens, & in eo nō facit quod vult: sed si vindicatur concupiscentiæ consentit volens, & in eo nō facit nisi quod vult: & illud quod in paruulis est originale peccatum ex prima hominis voluntate mala cōtractum est. Nō itaq̄ falsum est quod dixi, Usque adeo peccatum voluntarium est, &c. Ecce qualiter accipiendum sit illud, scilicet, vel de primo peccato hominis, vel de omnibus generali ter peccatis mortiferis: quorum licet quædam dicantur non voluntaria, quæ scilicet per ignorantiam vel per infirmitatem sunt: eadem tamen ea ratione possunt dici voluntaria, quia sine voluntate non committuntur.

Aliud capitulum.

*Cap. 10. ante
medium in
Tom. 6.
Lib. 1. ca. 15.
ad princip.
Rom. 7. d.
Ibid. pau' o
inferius.*

Elli⁹ etiam intelligentia perquirēda est, quod in li. de duabus animabus edidit, inquiens, Nusq̄ nisi in voluntate peccatum est. Quod etiam in libro Retract. plane determinat dicens. Potest putari ista falsa esse sententia qua diximus. Nusquam nisi in voluntate esse peccatum, cum Apost. dicat. Quod nolo, hoc facio, &c. Sed peccatum quod nusquam est nisi in voluntate, illud præcipue intelligendum est, quod iusta damnatio consecutā est, i. primum hominis peccatum. In eod. quoque lib. de duabus animab⁹ aliud tradidit cōsideratio ne dig;

ne dignum: ait enim, Nō nisi voluntate peccatur ipsamq; voluntatem definit dicens, voluntas est animi motus cogente nullo ad aliquid, vel non admitendum, vel adipiscendum. Huiusdicti causam aperiēs, & intelligētia pandens in lib. retract. ait. Hoc propterea dictum est, ut hac definitione volēs à nolente discerneretur, & sic ad illos refer- retur intētio, qui in paradysō fecerunt originem mali nullo cogente peccando, id est, libera volun- tate: quia & scientes contra præceptum fecerunt: & ille tentator suasit ut hoc fieret non coegit. Nā quinesciens peccavit, non incongruenter nolens peccasse dici potest: quamuis & ipse quidē nesciēs fecit, volens tamen fecit. Ita nec tale peccatum si- ne voluntate esse potuit, sed voluntas facti ibi fuit, non peccati voluntas: quod tamē factum fuit pē- catum: hoc enim factum est quod fieri nō debuit. Quisquis aurem sciens peccat, si potest cogenti ad peccatum sine peccato resistere, nec tamen facit, utique volens percat: quia qui potest resistere, nō cogitur cedere, quapropter peccatum sine volun- tate esse non posse verissimum est. Ex his liquet qualiter superiora accipiēnda sint.

*Quod mala voluntas est voluntarium
peccatum.*

F

Si autem omne peccatum mortale voluntariū est, cum voluntas mala peccatum sit mortale, cōstat ipsam esse voluntarium peccatum. Quid n. vt ait Aug. tam in voluntate, q; ipsa voluntas situm est. Voluntas itaq; mala recte voluntarium dici- tur peccatum, q; in voluntate cōsistit. Voluntas quippe (vt ait Aug. in eod.) est primacausa peccāti: aut nullū peccatum est prima causa peccandi, nec est cui recte imputetur peccatum, nisi peccanti. Nō ergo est cui recte imputetur, nisi voluntati. Hoc a. de peccato actuali, & mortali intelligēdum est. Neq; his verb. aliud voluit ostēdere Au. vt ipse ait

I i 3 in